Lietas Nr. C30282109
Lietas arhīva Nr. CA-3511-16/8

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese S.Vamža
tiesneses A.Veita un M.Zelmene
ar tiesas sēžu sekretāri N.Pustovalovu, tulci J.Trimalnieci
piedaloties zvērinātiem advokātiem R.Kantsonam un J.Miltuzim
2016.gada 23.novembrī izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011.gada 31.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

Prasītājs /pers. A/ (*/pers. A/*) cēla tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1652., 1811.pantu, lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu Ls 19 349,40 apmērā un tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 1998.gada 8.decembrī pušu starpā noslēgts līgums, saskaņā ar kuru prasītājs par atlīdzību apņēmās pārcelt 76 uz sava vārda reģistrētus uzņēmuma "Telegroup, Inc." klientus uz atbildētāja vārda.

Pēc noteiktā skaita uzņēmuma "Telegroup, Inc." klientu pārcelšanas atbildētājs ieguva tiesības saņemt no uzņēmuma "Telegroup, Inc." visus labumus (ienākumus), kas paredzēti uzņēmuma pārstāvim par klientu apkalpošanu.

Līgumā noteikts atlīdzības apmērs un tā samaksas kārtība: atbildētājs katru mēnesi maksā prasītājam 300 ASV dolāru, kā arī komisijas maksu 5% apmērā no to ienākumu summas, kuru no pārceltajiem klientiem atskaites mēnesī ir ieguvis uzņēmums "Telegroup, Inc.". Komisijas maksa 5% apmērā aprēķināma no ikmēneša ienākumu summas intervālā no 2 999 līdz 9 999 ASV dolāriem, bet, ja ienākumu apmērs atskaites mēnesī ir lielāks nekā 10 000 ASV dolāru, atbildētāja komisijas maksa prasītājam ir 6% no ienākumiem.

Tādējādi puses ir noslēgušas divpusēju līgumu, saskaņā ar kuru prasītājs apņēmās pārcelt uz sava vārda reģistrētus "Telegroup, Inc." klientus uz atbildētāja vārda, savukārt atbildētājs apņēmās ik mēnesi samaksāt noteiktās summas prasītājam. Tā kā minētās darbības atbilstoši Civillikuma 1470.panta noteikumiem ir uzskatāmas par darījuma būtiskām sastāvdaļām, līgums uzskatāms par noslēgtu.

Prasītājs līgumu ir izpildījis un 1998.gada decembrī ir pārcēlis uz atbildētāja vārda visus 76 uz sava vārda reģistrētos uzņēmuma "Telegroup, Inc." klientus, ko apliecina uzņēmuma "Telegroup, Inc." mātes uzņēmuma "Primus Telecommunications, Inc." koordinatora Baltijas valstīs un Ukrainā /pers. C/ 2002.gada 28.augusta izziņa. Taču atbildētājs nav veicis nevienu maksājumu, kas pienākas prasītājam saskaņā ar līguma noteikumiem, līdz ar to iestājies nokavējums, jo parādnieks ir palaidis garām termiņu, kas līgumā noteikts tā izpildīšanai.

Atbildētāja pamatparāds aprēķināms atbilstoši atskaites mēnešu skaitam, par kuriem atbildētājs nav samaksājis prasītājam 300 ASV dolārus.

Ņemot vērā to, ka no līguma noslēgšanas dienas ir pagājuši 119 pilni mēneši, atbildētāja pamatparāda summa ir 35 700 ASV dolāru, kas pēc 2008.gada 27.novembra Latvijas Bankas valūtas maiņas kursa ir Ls 19 349,40.

Par celto prasību atbildētājs paskaidrojumus nav iesniedzis.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011.gada 31.marta spriedumu tiesa nosprieda prasību apmierināt. Piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu Ls 19 349,40 apmērā un tiesāšanās izdevumus Ls 479,60.

Pirmās instances tiesa atzina, ka starp prasītāju un atbildētāju noslēgtais līgums atbilst Civillikuma prasībām, neviena no darījuma pusēm to nav apstrīdējusi, līdz ar to tas līgumslēdzējiem ir saistošs.

Tāpat tiesa atzina, ka ar 2002.gada 28.augusta "Primus Telecomunications, Inc." struktūrvienības koordinatora Baltijas valstīs un Ukrainā /pers. C/ izsniegto izziņu ir apstiprināts, ka ar viņa atļauju prasītājs ir pārcēlis 76 "Telegroup" klientus uz atbildētāja pārstāvja kodu ar visām pilnvarām un turpmākām tiesībām. Savukārt ar 2004.gada 18.janvāra SIA "Juridiskais birojs Alibi" izziņu ir apstiprināts fakts, ka 2002.gada 16.septembrī notika prasītāja un atbildētāja tikšanās, kuras laikā atbildētājs atzina 1998.gada 8.decembrī pušu starpā noslēgto līgumu par sev saistošu un spēkā esošu, kā arī atzina prasītāja tiesības saņemt ik mēneša komisijas maksājumus.

Lietā netika iesniegti pierādījumi, ka atbildētājs nebūtu saņēmis no prasītāja 76 uz viņa vārda reģistrētus uzņēmuma "Telegroup, Inc." klientus, kā arī pēc šo "Telegroup, Inc." klientu pārcelšanas no prasītāja uz atbildētāja vārda, atbildētājs nebūtu ieguvis tiesības saņemt no "Telegroup, Inc." visus labumus un nebūtu saņēmis ienākumus, kas paredzēti uzņēmuma pārstāvim par klientu apkalpošanu. Tādējādi tiesa atzina, ka atbildētājs nav izpildījis Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteikto pierādīšanas pienākumu un tiesai nav iesniedzis nekādus pierādījumus par to, ka no savas puses izpildījis ar līgumu uzņemtās saistības, līdz ar ko prasītāja prasība ir pamatota un apmierināma.

Par spriedumu atbildētājs iesniedza apelācijas sūdzību pārsūdzot to pilnā apmērā. Lūdz prasību noraidīt un piedzīt no prasītāja par labu atbildētājam visus tiesāšanās izdevumus.

Apelators norāda, ka nebija informēts par šo tiesvedību. Nav saņēmis ne prasības pieteikumu, ne pavēstes, ne arī tiesas spriedumu, jo kopš 2008.gada 29.septembra pastāvīgi dzīvo Maskavā. Līdz ar to viņam nebija iespējams celt iebildumus pret iesniegto prasību.

Apelators norāda, ka puses 1998.gadā noslēdza privātu vienošanos, kura klientu nodošanas un peļņas gūšanas gadījumā paredzēja atbildētāja pienākumu veikt maksājumus prasītājam. Tomēr klientus prasītājs atbildētājam nav nodevis, un atbildētājs nekādu peļņu saistībā ar tiem nav guvis. Savukārt līgumā kā nosacījums maksājumu veikšanai bija paredzēta peļņas gūšana vismaz 2 999 ASV dolāru apmērā, kas tad atbildētājam radītu pienākumu maksāt 300 ASV dolārus plus 5% no peļņas.

Prasītājs nepatiesi iztulko līguma noteikumus, savos aprēķinos norādot, ka 300 ASV dolāru ir jāmaksā neatkarīgi no tā vai atbildētājs vispār ir guvis no šādas klientu nodošanas jebkādus ienākumus.

Prasītājs nav iesniedzis ne pieņemšanas – nodošanas aktu, ne arī kādu citu dokumentu, kas apliecinātu, kad un kādi klienti ir tikuši nodoti atbildētājam. Savukārt lietā iesniegtajā 2002.gada 28.augusta "Telegroup, Inc." izziņā pausto informāciju apelators uzskata par nepatiesu, jo to neapstiprina neviens cits pierādījums, bet šajā izziņā paustajam apgalvojumam nav nekāda pamata. Izziņa nevar tikt izmantota kā pierādījums, jo /pers. C/ "Telegroup, Inc." vārdā nevarēja tādu izsniegt un no izziņas arī nav saprotams, kādus klientus prasītājs atbildētājam ir nodevis.

Lietā nav neviena pierādījuma, kas apliecinātu atbildētājam nepazīstamā /pers. C/ tiesības pārstāvēt "Telegroup, Inc." vai kaut vai viņa saistību ar šo uzņēmumu, jo īpaši 2002.gada 28.augustā, tas ir, vairāk nekā trīs gadus pēc šī uzņēmuma bankrota procedūras ierosināšanas, kam par pierādījumu atbildētājs ir iesniedzis ASV Vērtspapīru un Biržas komisijas publiski pieejamās informācijas izdruku par "Telegroup, Inc." 1999.gada 11.februārī iesniegto bankrota pieteikumu.

Tāpat kā pierādījumu prasītājs ir iesniedzis SIA "Juridiskais birojs Alibi" izziņu, kurā apliecināts, ka atbildētājs 2003.gada pavasarī ir ticies ar prasītāju biroja telpās. Atbildētājs it kā esot atzinis, ka prasītājam ir tiesības saņemt ik mēneša komisijas maksu. Šo izziņu ir parakstījis prezidents /pers. K/, bet lietai nav pievienotas /pers. K/ pilnvaras pārstāvēt šo sabiedrību. Atbildētājs nepazīst /pers. K/, nav bijis SIA "Juridiskais birojs Alibi" telpās un nav ticies tur ar prasītāju. Izziņa ir melīga.

Tāpat prasītājs nav pierādījis, ka atbildētājs būtu guvis jebkādus ienākumus, kuriem par pamatu būtu noslēgtais līgums. Savukārt atbildētājam nav iespējams pierādīt un nav jāpierāda negatīva fakta esība, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, kas nepieciešami, lai pamatotu savu prasījumu.

Par apelācijas sūdzību prasītājs iesniedza paskaidrojumus, kuros, papildus jau prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem norāda, ka princips, ka jebkādas atlīdzības noteikšana būtu tikai tad, ja tiek sasniegts noteikts ienākumu apjoms, nebūtu loģisks, jo pēc būtības klientu nodošana nozīmē uzņēmējdarbības nodošanu un tas, vai persona to izmanto vai nē, ir tikai pašas personas izvēle un iespēja.

Atbildētāja pieņēmums, ka atlīdzība būtu maksājama tikai tad, ja atbildētājs faktiski gūst ienākumus, būtu absurds, jo faktiski tās izmaksa tiktu padarīta atkarīga tikai no atbildētāja darbības vai bezdarbības. Tātad līguma noslēgšana kā tāda būtu bezjēdzīga, jo tā izpilde būtu atkarīga tikai no atbildētāja, bez ekonomiskā labu prasītājam, kurš līdz tam saņēma ik mēneša komisijas maksas, taču ar līguma noslēgšanu visu biznesu nodeva atbildētājam.

Prasītājs norāda, ka nepareizs ir atbildētāja apgalvojums, ka klienti atbildētājam nav tikuši nodoti, jo klientu nodošana izpaužas vienkārši kā attiecīgo klientu aģenta koda nomaiņa. Tāpat arī līgums neparedz atsevišķa pieņemšanas – nodošanas akta parakstīšanu vai citus atliekošus nosacījumus atlīdzības samaksai. Tāpat fakts, ka klienti faktiski ir jau nodoti atbildētājam, ir apliecināts ar rakstveida apliecinājumiem. Tātad ir skaidrs, ka ik mēneša atlīdzības samaksai nav nepieciešami vēl kādi citi papildus dokumenti, izņemot līgumu.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 7.oktobra spriedumu tiesa nosprieda prasību apmierināt. Piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu Ls 19 349,40 un tiesas izdevumus Ls 483,52, pavisam kopā Ls 19 832,92. Noteikt tiesības prasītājam saņemt 6% gadā no piespriestās nenomaksātās naudas summas par laiku līdz sprieduma izpildei. Piedzīt no atbildētāja valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 13,08.

Ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 17.augusta spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 7.oktobra spriedums atcelts un lieta nodota jaunai izskatīšanai Rīgas apgabaltiesai.

Tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzēja pārstāvis zvērināts advokāts R.Kantsons apelācijas sūdzību uzturēja, lūdza apmierināt. Prasību neatzina, lūdza noraidīt. Sniedza paskaidrojumus atbilstoši apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem.

Prasītājs un viņa pārstāvis zvērināts advokāts J.Miltuzis prasību uzturēja, lūdza apmierināt. Apelācijas sūdzību neatzina, lūdza noraidīt. Sniedza paskaidrojumus atbilstoši prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem un lietā iesniegtajiem paskaidrojumiem.

Motīvu daļa

Noklausoties pušu pārstāvju paskaidrojumus, liecinieka liecības, pārbaudot un novērtējot lietas materiālus kopumā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība noraidāma.

Prasība par 1998.gada 8.decembra līguma izpildi un parāda piedziņu pamatota ar apstākli, ka atbildētājs nav veicis nevienu maksājumu, kas pienākas prasītājam saskaņā ar līguma noteikumiem.

Pušu līgumā noteikts: "/pers. A/ pārceļ visus viņa "Telegroup, Inc" klientus pie /pers. B/. Par to /pers. B/ apņemas maksāt /pers. A/ ik mēnesi 300 USD un 5% par apjomu no 2999 līdz 9999 ASV dolāriem (..)".

No prasības pieteikuma izriet, ka atbildētāja pienākums samaksāt prasītājam parādu USD 35 700 apmērā par laika periodu no līguma noslēgšanas līdz prasības celšanai, t.i., USD 300 ik mēnesi, ir tieši saistīts ar klientu pārcelšanu kā maksājumu veikšanas priekšnosacījumu.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka līguma saturs nedod pamatu secinājumam, ka būtu notikusi klientu pārcelšana.

Saskaņā ar Civillikuma 1504.pantu, darījumu iztulkojot, jāskatās uz darījumā lietoto vārdu nozīmi, un, ja tie nav divējādi saprotami, tad tie cieši jāievēro, ja vien nepierāda, ka tie nesaskan ar dalībnieku gribu. Savukārt Civillikuma 1505.pants noteic, ja rodas šaubas par vārdu nozīmi, jāievēro to jēgums un darījuma dalībnieku skaidri izsacītais vai kā citādi izrādītais nodoms.

Savukārt Civillikuma 1508.pants noteic, ka saudzīgākam iztulkojumam dodama priekšroka pret citiem, un uz tā pamata priekšroka ir tam, kurš vismazāk saista parādnieku.

Civillikuma 1509.pants noteic, ka divpusēji darījumi, kas uzliek kādus pienākumus abām pusēm, šaubu gadījumā iztulkojami par ļaunu tam, kurš attiecīgā gadījumā ir kreditors un kuram tādēļ vajadzēja izteikties skaidrāk un noteiktāk.

Kā izriet no minētās tiesību normas satura un jēgas, divpusēji līgumi sastāv no pretēji vērstiem pienākumiem, atbilstīgi abām pusēm ir arī tiesības. Tādējādi divpusēja darījuma dalībnieks ir vienlaicīgi gan kreditors (par vienu), gan parādnieks (par citu). Analizējot katru līgumā ietverto saistību, šaubu gadījumā neskaidrības iztulkojamas tā, kā tās vismazāk saista parādnieku (*skat. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.). Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna* vispārīgā zinātniskā redakcijā.-R: Mans īpašums, 1998, 78.lpp.)

Konkrētā gadījumā prasītājs uzskatāms par kreditoru, līdz ar to viņam bija jāpievērš īpaša uzmanība savas gribas izpausmei, līgumā skaidri norādīt un pierādīt klientu nodošanu.

No līgumā lietoto vārdu nozīmes nav izdarāms secinājums, ka būtu notikusi klientu nodošana.

Prasītājs norādījis, ka klientu nodošanu apliecina lietas materiāliem pievienotā Primus Telecommunications Inc Telegroup struktūrvienības koordinatora Baltijas valstīs un Ukrainā /pers. C/ 2002.gada 28.augusta izziņa, kurā /pers. C/ apstiprina, ka ar viņa atļauju 1998.gada decembrī /pers. A/ ir pārcēlis 76 Telegroup Inc klientus uz /pers. B/ pārstāvja kodu ar visām pilnvarām un turpmākām tiesībām.

Prasītājs atsaucies arī uz SIA "Telegrupa Baltijā" valdes locekļa /pers. R/ informāciju, kurā norādīts, ka pamatots ir /pers. C/ 28.08.2002. paskaidrojums.

Izziņā norādītos apstākļus tiesas sēdē apliecināja liecinieks /pers. C/, kurš liecināja, ka klientu nodošana notikusi viņa klātbūtnē.

Civillietu tiesas kolēģijai nav šaubu, ka /pers. C/ bija SIA "Telegrupa Baltijā" vadītājs, ko apliecina lietai pievienotā Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 21.03.2013. Izziņa Nr.7-3-27310/2.

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka lietā nav iegūti pierādījumi, kas apliecinātu, ka SIA "Telegrupa Baltijā" būtu jebkā saistīta ar "Telegroup, Inc.", tāpat nav iesniegti pierādījumi, kas apliecinātu /pers. C/ tiesības pārstāvēt "Telegroup, Inc", jo īpaši 2002.gada 28.augustā, tas ir, vairāk nekā trīs gadus pēc šī uzņēmuma bankrota procedūras ierosināšanas.

Lietas materiāliem pievienota ASV Vērtspapīru un Biržas komisijas publiski pieejamās informācijas izdruka par "Telegroup, Inc." 1999.gada 11.februārī iesniegto bankrota pieteikumu, kas liecina par to, ka uzņēmums "Telegroup, Inc." 2002.gada 28.augustā vairs neeksistēja.

Prasītājs atsaucies arī uz SIA "Juridiskais birojs ALIBI" prezidenta /pers. T/ 2004.gada 18.janvāra izziņu, kurā sabiedrības prezidents apliecinājis, ka 2003.gada pavasarī sabiedrības telpās notika tikšanās starp prasītāju un atbildētāju, kurā atbildētājs atzinis, ka prasītājam ir tiesības saņemt ikmēneša komisijas maksājumus saistībā ar klientu nodošanu.

No lietas materiāliem pievienotā Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 21.02.2013. Izziņas Nr.7-3-27310/1 redzams, ka SIA "Juridiskais birojs ALIBI" prezidents /pers. T/ bija tiesīgs pārstāvēt sabiedrību tikai līdz 2003.gada 30.jūnijam.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka 2004.gada 18.janvārī /pers. T/ bija tiesīgs pārstāvēt šo sabiedrību.

Izvērtējot visus lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopumā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst prasību par nepamatotu un noraidāmu.

Civilprocesa likuma 44.panta trešā daļa noteic, ka ja prasība noraidīta, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no prasītāja par labu atbildētājam.

Apelācijas instances tiesā atbildētāja pārstāvis uz ordera un pilnvaras pamata zvērināts advokāts Roberts Kantsons lūdza piedzīt ar lietas vešanu saistītos izdevumus un iesniedza 2016.gada 19.oktobra Rēķinu Nr.124/2016 "pārstāvība Rīgas apgabaltiesā civillietā Nr.C30282109 /pers. A/ prasībā" 640 *euro* apmērā, 2013.gada 3.septembra Rēķinu Nr.59RK/2013 "juridiskā palīdzība, par pārstāvību Rīgas apgabaltiesā lietā Nr.C30282109" 450 Ls jeb 640,29 *euro* apmērā un 2012.gada 28.aprīļa Rēķinu Nr.4/2012 "par apelācijas sūdzības sagatavošanu un blakus sūdzības lietā Nr.C30282109" 270 Ls jeb 384,18 *euro* apmērā, pavisam kopā 1664,47 *euro*.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1,punkta b) apakšpunkts noteic, ka atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa ir no 8501 *euro* līdz 57 000 *euro*, - to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 *euro*.

Ņemot vērā, ka izskatāmajā lietā prasības summa ir 19 349,40 Ls jeb 27 531,72 *euro*, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka no prasītāja atbildētāja labā ir piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi par advokāta palīdzību 1664,47 *euro* apmērā.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētājs par apelācijas sūdzības iesniegšanu samaksājis valsts nodevu 479,60 Ls jeb 682,41 *euro* apmērā.

Saskaņā ar minētā panta noteikumiem no prasītāja atbildētāja labā piedzenami atbildētāja samaksātie tiesas izdevumi 682,41 *euro* apmērā.

Civilprocesa likuma 42.panta otrā daļa noteic, ja prasību noraida, atstāj bez izskatīšanas vai ja prasītājs atsakās no prasības, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Ņemot vērā, ka prasība noraidīta un lietas izskatīšanas gaitā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 56,33 *euro* apmērā, bet prasītājs iesniedzot prasības pieteikumu tiesā samaksāja ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,92 Ls jeb 5,58 *euro* apmērā, tad atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam no prasītāja Tiesu administrācijas labā piespriežami iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 50,75 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu prasītājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432.- 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a:

/pers. A/ prasību pret /pers. B/ par parāda piedziņu noraidīt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods., par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus 682,41 *euro* (seši simti astoņdesmit divi euro un 41 cents) un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1664,47 *euro* (viens tūkstotis seši simti sešdesmit četri euro un 47 centi), pavisam kopā 2346,88 *euro* (divi tūkstoši trīs simti četrdesmit seši euro un 88 centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 50,75 *euro* (piecdesmit euro un 75 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa valstij veicama kontā:

Saņēmējs: Tiesu administrācija / Konta Nr.LV51TREL2190458019000

NMR 90001672316 / Saņēmēja banka: Valsts kase / Kods TRELLV22

Noteikt prasītājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Pēc tiesas izdevumu samaksas valsts labā, kvīts nekavējoties iesniedzama Rīgas apgabaltiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas - 2016.gada 7.decembra, Augstākās tiesas Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese /paraksts/ S.Vamža

Tiesneses /paraksts/ A.Veita

/paraksts/ M.Zelmene